CUM VĂ PREGĂTIȚI PENTRU JOCURILE OLIMPICE?

Cinci luni și jumătate din 1966, alte 12 din 1967 și gata, 1968 – anul olimpic! Am socotit zilele rămase pînă ce flacăra olimpică va fi aprinsă pe stadionul de gheață din Grenoble și pe cel Aztec din Ciudad de Mexico: 569 și, respectiv, 818... Nici mai mult, nici mai puțin! În fond, dacă stăm să judecăm bine, a mai rămas doar puțin timp pînă la deschiderea celor două mari competiții sportive ale tineretului lumii.

„Căutările" întreprinse încă înainte de Tokio și continuate în 1965 de către forurile și organizațiile sportive de pe toate meridianele au fost concretizate în acest an și pregătirea olimpică a căpătat pretutindeni un conținut calitativ nou, un ritm deosebit. Rezultatul acestor preocupări generale a și ieșit în evidență cu prilejul atîtor și atîtor competiții de amploare. Sportivii consacrați și-au strîns rîndurile și au pornit ofensiva recordurilor mondiale, alții, tineri bat cu insistență la porțile deplinei consacrări și obțin performanțe prestigioase; antrenorii și alți specialiști definitivează proiecte privind pregătirea și forma sportivă etc. Zilele, cîte au mai rămas pînă la Jocurile Olimpice, nu sînt prea multe față de cîte mai sînt de făcut, în așa fel ca la marile competiții din 1968 totul să fie în ordine.

Atît de mult controversata problemă a altitudinii mexicane a încetat să mai fie chestiunea la ordinea zilei. Ea rămîne totuși o problemă doar pentru acei sportivi care nu vor ști să se pregătească la înălțimea cerințelor actuale și care vor concura slab!

În lumina sarcinilor reieșite din plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS, sportivii din țara noastră au început la rîndu-le o pregătire minuțioasă în vederea participării la cele două Olimpiade. În răgazul de timp care a trecut de la amintita plenară organele și organizațiile UCFS, sportivii și specialiștii mișcării noastre sportive au realizat o seamă de succese în domeniul sportului de performanță. În general, în secțiile din cluburi se muncește mai bine decît în trecut, cu mai mult spirit de răspundere și rezultatele acestei activități au și fost concretizate în unele performanțe de valoare ale sportivilor noștri. Trebuie să arătăm însă că nu în toate organele și organizațiile UCFS problemele sportului de performanță au fost abordate cu seriozitatea cuvenită, că ritmul de creștere a rezultatelor unor sportivi este încă departe de a putea fi considerat ca satisfăcător, că nu se muncește pretutindeni la nivelul cerințelor anului 1966, avîndu-se însă în vedere... nivelul anului olimpic.

Pentru ca la Grenoble și la Ciudad de Mexico delegația olimpică a țării noastre să fie cît mai mare și cît mai valoroasă, trebuie ca fiecare zi de muncă să fie folosită cu o eficiență maximă, cu convingerea fermă că trebuie ca și pe linie sportivă să ne aducem contribuția la întărirea continuă a prestigiului internațional al patriei noastre socialiste. Și să nu uităm că, de acum, fiecare minut pierdut cu greu de va mai putea fi recuperat, mai ales că foarte mulți sportivi, din toate colțurile lumii, nu „pierd" asemenea minute!...

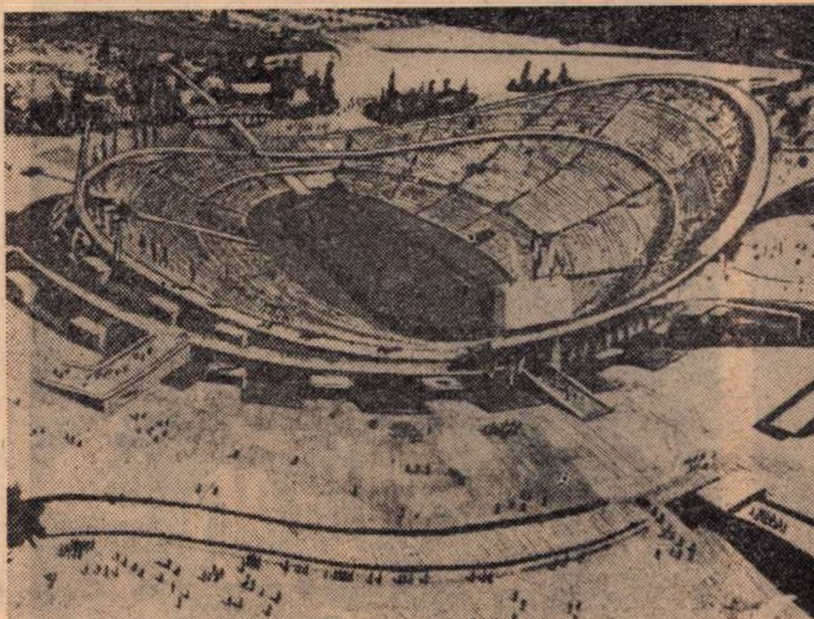
★

Deschidem azi rubrica „CUM VĂ PREGĂTIȚI PENTRU JOCURILE OLIMPICE?" în care ne vom ocupa de munca organelor și organizațiilor UCFS, a sportivilor, antrenorilor și celorlalți specialiști, în vederea unei pregătiri exemplare și așteptăm spre publicare părerile și sfaturile tuturor celor ce răspund de această sarcină de cinste.

Principalul obiectiv – munca de calitate!

Ca toți ceilalți sportivi, am început pregătirile pentru Ciudad de Mexico chiar după întrecerile din 1964, de la Sagami. Și tot de atunci ne-am propus să aplicăm în munca și pregătirea noastră cele învățate din desfășurarea probelor olimpice de caiac-canoe. Una din principalele concluzii se referea la creșterea valorică a acestor ramuri ale sporturilor nautice pe plan mondial și de aici necesitatea de a fi întotdeauna cu un pas înainte. Dacă vrem să ne menținem supremația. Și — oare mai trebuie să spun? — fiecare dintre noi dorește din toată inima acest lucru. Pentru realizarea obiectivelor propuse, pentru o comportare cît mai bună la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice, pentru a aduce o contribuție cît mai mare la afirmarea sportului românesc, ne pregătim cu toată sîrguința, cu toată convingerea. În actualul sezon competițional, caiaciștii și canoiștii români au obținut o serie de succese frumoase în regatele internaționale din Suedia, R.F. Germană, Austria, Cehoslovacia. Este pentru noi un puternic stimulent în munca de pregătire pentru campionatele mondiale din august și un indiciu că, dacă ne vom spori eforturile, dacă vom consolida aceste succese, vom putea spera la medaliile olimpice din Mexic.

AUREL VERNESCU
maestru emerit al sportului

Stadionul olimpic din Ciudad de Mexico, spre care se îndreaptă, încă de pe acum, gîndurile iubitorilor de sport din întreaga lume (reproducerea machetei)

Fiecare antrenor să se simtă mobilizat în pregătirea pentru Olimpiadă!

Rezultatele pe care le vor obține sportivii români la Grenoble și la Ciudad de Mexico vor depinde, în mare măsură și de activitatea pe care o vom desfășura noi, antrenorii. De aceea, *socotesc că nu trebuie să existe nici un antrenor, indiferent unde muncește el, care să nu se simtă mobilizat și răspunzător, în același timp, să asigure sportivilor o pregătire la nivelul cel mai ridicat.*

Pentru a putea face față cu succes sarcinilor de mare răspundere care ne revin, *este de datoria noastră a tuturora să învățăm necontenit, să fim la curent cu cele mai noi cuceriri ale științei în acest domeniu, să aplicăm cu consecvență metodele moderne de pregătire, să lucrăm în colectiv și să fim exigenți față de activitatea sportivilor noștri și, mai ales, față de propria noastră activitate.*

De pregătirea olimpică nu se ocupă numai antrenorii lotului republican, ci absolut toți specialiștii noștri! Pentru a putea da o producție de calitate, să ne strîngem rîndurile! Să lăsăm la o parte comoditatea și să luptăm cu toată hotărîrea împotriva rutinei, pentru introducerea și generalizarea noului, a calității!

prof. ION CORNEANU
antrenor emerit

„Europenele" și „mondialele" – etape importante în drumul spre... Mexic

Cum este și firesc marile competiții europene și mondiale rețin atenția amatorilor de sport. Se împart titluri de campioni și medalii, se stabilesc recorduri. Dar, se spune — și așa este — că fiecare ediție a campionatelor europene sau mondiale constituie totodată, o importantă etapă de verificare a forțelor, de pregătire pentru ediția următoare a Jocurilor Olimpice, pentru competiția „supremă" a tineretului lumii. Privite, așadar, prin această prismă, „capetele de afiș" ale calendarului competițional internațional din acest an reprezintă pentru sportivii noștri nu numai prilejul unor comportări cît mai bune și — dorim acest lucru — de obținere a unor victorii de prestigiu, ci și de apreciere realistă, exigentă a progreselor făcute pe drumul pregătirilor pentru Mexic.

De fapt, „stagiunea" campionatelor europene și mondiale a fost deschisă și încă de pe acum s-au putut trage o serie de concluzii prețioase privind valoarea unor loturi de sportivi. Dar, după campionatele mondiale de lupte și de scrimă, iată-ne acum în plină desfășurare a întrecerilor mondiale ale trăgătorilor și în fața unei adevărate „avalanșe" de campionate europene și mondiale, fiecare dintre ele așteptate cu deosebit interes.

Din calendarul lunii august: campionatele mondiale de caiac-canoe de la Grünau; campionatele europene — masculine și feminine — de natație de la Utrecht; campionatele mondiale de ciclism din R.F. Germană; campionatele europene — masculine și feminine — de atletism de la Budapesta. Și, în continuare, campionatele mondiale de volei, gimnastică, canotaj masculin și multe alte mari competiții programate în perioada care urmează.

După cum se vede, un sezon extrem de bogat care sperăm să fie cît mai rodnic pentru sportivii români. Și, în același timp, să ofere specialiștilor noștri cît mai frumoase perspective... olimpice. Pentru că, să nu uităm, la aceste campionate nu se luptă numai pentru succesele de astăzi ci și pentru cele de MÎINE. ȘI MÎINE ÎNSEAMNĂ MARILE ÎNTRECERI OLIMPICE DIN MEXIC. Fiecare lot de sportivi are ocazia, la campionatele europene și mondiale, să „cîntărească" șansele pentru 1968. Spunem aceasta deoarece în astfel de întreceri se poate face o excelentă verificare datorită faptului că sportivii întîlnesc adversari redutabili, direct angajați în cursa medaliilor și a locurilor fruntașe. Dar, la aceste competiții participă și elemente tinere încă neconsacrate pe plan european sau mondial. Evoluția lor este însă tot atît de importantă pentru că dacă în acest sezon performanțele lor nu amenință supremația fruntașilor, la viitoarea ediție a „europenelor" sau „mondialelor" ei pot face acest lucru. Și, mai ales, la Jocurile Olimpice de la Mexic unde, ca și la Tokio, se așteaptă o viguroasă replică a tinereții și multe surprize.

Iată dar, că examenele europene și mondiale — în curs de desfășurare — ca și cele viitoare trebuie privite cu toată importanța de sportivii și antrenorii noștri. Este de datoria lor să considere aceste mari competiții ca etape de bază în aprecierea stadiului de pregătire actuală a diferitelor loturi, în stabilirea direcțiilor principale ale muncii viitoare. Mai ales datorită faptului că 1966 este pentru toți sportivii lumii un an de conturare precisă a obiectivelor și perspectivelor olimpice.

Microscop olimpic

● Ziarul *„Sport Beobachter"* din Essen (R.F. Germană) publică în numărul său din 10/11 iulie un amplu material intitulat „ROMÂNIA NU POATE FI ÎNVINSĂ". Articolul se referă la reprezentativa noastră de caiac-canoe învingătoare în 8 dintre probele programate de *„Regata Essen"*. Această concluzie poate fi extinsă asupra întregii comportări a echipei masculine de caiac-canoe a României care, în actualul sezon internațional, a obținut nu mai puțin de 21 de victorii pe pistele de apă din Suedia, R.F. Germană și Austria! Sportivilor și antrenorilor lor un îndemn: cît mai multe victorii încununate cu aurul de la Xochimilco-Mexic!

Așteptăm însă evoluții mai convingătoare din partea caiacistelor care, în acest an, au înscris în palmares o singură victorie prin Valentina Serghei și Hilde Tătaru („Regata Praga")...

● *Floretista* Ecaterina Iencic *a confirmat la Moscova (medalie de bronz) succesele de la Rotterdam și Paris. În schimb, floretistul Tănase Mureșanu a fost eliminat, la campionatele mondiale de la Moscova, chiar din preliminarii, iar echipa de floretă băieți a coborît un loc față de ediția precedentă a C.M.*

● Unele secții nominalizate (Mureșul Tg. Mureș — lupte, CSMS Iași — volei fete ș.a.) stabilesc în cadrul ședințelor de antrenament adevărate „recorduri" de repetări în executarea elementelor tehnice. Ce părere aveți, tovarăși antrenori: le urmați exemplul?

● *Nu s-ar putea spune că gimnastele noastre nu progresează. Pașii lor sînt însă prea timizi pentru cunoscuta exigență a marilor întreceri internaționale. Așadar...*

● Luptătorii brașoveni (mai avem și alte exemple), folosesc în pregătire prea puțin aparatele ajutătoare. De ce?

● *Ciclistul* Ștefan Suciu *de la Dezrobirea Brașov a ocupat locul II și a fost la un pas de victorie în „Turul Serbiei", competiție internațională pe etape la care au participat alergători de valoare deosebită din Cehoslovacia (Jan Smolik), Polonia (Marian Kegel), Iugoslavia (Boltezar, Ukmar, Zivkovici), Italia (Giancarlo Toschi) și Franța. O notă bună și pentru colegii săi* (Tudor Vasile, C. Grigore, Alex. Sofronie, Șt. Rusen) *care — împreună cu Șt. Suciu — au adus țării un merituos loc III în clasamentul pe echipe.*

Performanța „juniorilor" trebuie să însemne un stimulent și pentru „seniori", de la care așteptăm cam de multă vreme un salt spre calitate.

● În mod firesc, competițiile din acest sezon au scos la iveală un mare număr de tineri și tinere cu reale posibilități de progres într-o ramură sportivă sau alta. Este cazul ca aceste talente ale sportului nostru să fie îndrumate către secțiile de performanță și să înceapă — neintîrziat — o pregătire sistematică, continuă. Poate că unii dintre aceștia vor putea evolua în 1968 și pe marea scenă a Mexicului.

● *Iolanda Balaș și Mihaela Peneș se situează și în acest an pe primul loc în lume. Pe oricare dintre stadioanele pe care au concurat, sportivele noastre au cucerit laurii victoriei! Se pare că exemplul lor a avut ecou: Zoltan Vamoș, Șerban Ciochină, Viorica Viscopoleanu, Andrei Barabaș și Nicolae Mustață s-au impus și ei pe plan internațional. Desigur, de aici și pînă la o opțiune pentru un loc în finala probei respective la Ciudad de Mexico mai este drum. Un drum — am spune noi — care se croiește prin muncă, foarte multă muncă.*

Să nu uităm însă că pînă la campionatele europene de atletism de la Budapesta au mai rămas doar 45 de zile. Ce fac ceilalți atleți nominalizați? La această întrebare, ca și la celelalte, așteptăm răspuns în fapte (a se citi: în performanțe!)...

Pagină realizată de:
ROMEO VILARA, DAN GÎRLEȘTEANU și HRISTACHE NAUM